

Al zouden bergen wijken
en heuvels wankelen...

Spreekende belevissen

Een sterfgeval in een winkel; een 'honderdje' ontvangen dat vals blijkt te zijn; een opmerking die een vakantiedag verknoeit...

In dit boekje staan een aantal sprekende belevissen die we onder andere meemaakten in 'onze' buurtwinkel en tijdens een vakantie in het Oostenrijkse Söll.

Ze zijn niet opgeschreven om het gebeuren op zich, of om de mensen die het meemaakten.

Wél omdat door die belevissen Woorden uit de Bijbel zo dicht naar je toekomen dat ze als een bloemknop opengaan waardoor onze Hemelse Vader in beeld komt.

Hij Die, dwars door alle leegheid en ellende heen, ons vanuit Zijn liefde een nieuw en eeuwig perspectief aanbiedt.

Iets, dat ik iedereen toe wens, *Sjaak*

*'Ons' filiaal in de
Aleidastraat Schiedam*

Omslag

Het was nog geen maand na het overlijden van mijn vader, in de gymzaal bij huize Norel van Stichting 'Ontmoeting'.

(Ex)-gedetineerden met een dak- en thuislozen achtergrond hadden hun 'verhaal' verteld. Toen werd ons, bezoekers, een vraag gesteld: "Wie heeft ook een omslag in z'n leven meegemaakt?" Niemand stak een hand op.

Maar in mij leefde wel dat gevoel van 'een omslag'.

Zo anders dan de ex dak- en thuislozen die aan het woord geweest waren en met hulp van Ontmoeting een nieuw bestaan wilden opbouwen. Maar toch, een omslag...

Als mensen of 'dingen' je ontvallen die zoveel voor je mochten betekenen... Als 'bergen' wijken en 'heuvels' wankelen...

Is er dan nog iets dat overblijft? Heb je dan nog grond om op te staan?

De verzameling van de verhalende stukjes in dit boekje zijn in een 'omslag-periode' tot stand gekomen en recent nog iets uitgebreid. In meerdere stukjes proef je iets van de omslag. Maar niet zonder perspectief.

Er is iets dat blijft. Of beter 'Iemand'. Bij Hem vinden we een sterke arm, een fundament dat niet wijken zal. Wat ons verleden of heden ook is. Hoe we ook tegen de toekomst opzien.

Dat Hij door het geschrevene op de voorgrond mag komen. Als het Fundament om op te bouwen. Ook als je 'bergen en heuvels' nog onwankelbaar lijken.

Inhoudsopgave

Sprekende belevenissen

Omslag

1. Elk uur is kostbaar!
2. Mist
3. Vals honderdje
4. Echt, of onecht
5. Inbraak
6. Je hoeft niet bang te zijn
7. Wat doe je met je rommel
8. Simon houdt van u
9. "Ik ellendig mens"
10. 1829 meter hoog
11. Nog hoger
12. Tiroler avond
13. 'Ein liebes Wort...'
14. Een onvriendelijk woord...
15. Yesterday
16. Yesterday (2)
17. Al zouden bergen wijken...
18. Als je het niet begrijpt...
19. Laat je maar vallen!

*"Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart,
beproof mij, en ken mijn gedachten.
Zie of bij mij een schadelijke weg is
en leid mij op de eeuwige weg."*

Psalm 139 vers 23 en 24

1. Elk uur is kostbaar...

Het is ochtend. De winkel is vol klanten en weer gaat de deur open. Er komt een man binnen. Hij pakt een mandje en doet erin wat hij nodig heeft. Hoe vaak zal hij dit al gedaan hebben? Koekjes, beschuit... Maar dan ziet een personeelslid hoe de man benauwd om zich heen kijkt en de kleur uit zijn gezicht wegtrekt.

Snel wordt er een stoel uit de kantine gehaald. Maar de man is al op de beschuitbak gaan zitten, die onder zijn gewicht half wegzakt.

Eén van de personeelsleden snelt naar de telefoon om de GGD te bellen. De kassa's ratelen niet meer. Iemand maakt het boordje van het overhemd van de man los.

Dan komen de mannen van de GGD. Ze leggen de man op de brancard en brengen hem naar de ambulance. Dan is het voorbij.

Ieder neemt zijn plek weer in op de werkvloer en de twee kassa's ratelen weer volop. De tijd gaat immers gewoon verder...!

Voor die man echter niet. Later horen we dat hij is overleden.

Het kwam plotseling, onverwachts. Natuurlijk, dat kan...

Ja, dat kan ook ons gebeuren. En dan?

Wat is de spreuk 'Elk uur is kostbaar' veelzeggend!

*Elk uur is kostbaar.
Wacht niet op een tijd
die je beter uitkomt,
want je bent niet zeker
dat je die krijgen zult!*

Veelzeggend, voor ouderen. Maar... net zo goed voor jongeren en kinderen. 'Elk uur is kostbaar. Wacht niet...'

Waarmee niet wachten? Hard studeren...; promotie maken...; geld verdienen...; genieten van het leven... of ...?

Vanuit de Bijbel klinkt de roepstem van de Goede Herder: “*Luister...!*” Hij roept ons op het *Koninkrijk van God* te zoeken en Zijn gerechtigheid. Waarom Hij ons roept?

Omdat we vanuit onszelf dat Koninkrijk niet zoeken, maar opgaan in ons eigen ‘koninkrijk’ met allerlei schatten die voor ‘het even’ zijn. Als een prachtig zandkasteel, tot de vloed komt, of het regenwater erop neerdaalt...

Het wordt ons niet toegeroepen om ons onverschillig of moedeloos te maken. Als je goed luistert, dan hoor je dat Jezus ons wijst op schatten in de Hemel, die *niet* vergaan. Sterker, Hij wijst ons op de Schepper van hemel en aarde Die ons terugroept van onze zelf gekozen wegen die doodlopen!

We worden opgeroepen onze bezorgdheid én onbezorgdheid in Zijn handen te leggen en ons levenshuis te bouwen op Christus, de Heere. Als we naar Hem luisteren en de Weg gaan die Hij wijst, *dán* staat ons levenshuis vast. Zelfs als ons lichaam sterven gaat.

Om te lezen, uit de Bijbel

(Wist je dat de Staten-Generaal van Nederland de boodschap van de Bijbel zó belangrijk vond dat ze akkoord ging met het verzoek de opdracht te geven voor een betrouwbare Bijbelvertaling in het Nederlands? In 1637 kwam hij uit onder de naam: Statenbijbel) De in dit boekje aangehaalde teksten zijn uit de Herziene Statenvertaling (HSV)

Mattheüs 4 vers 17 (en Marcus 1 vers 15): De eerste woorden die Jezus in het openbaar spreekt zijn een oproep: “Bekeer u” (draai je om naar je Schepper toe) “en geloof het Evangelie.”

Mattheüs 5 t/m 7: In deze hoofdstukken lezen we de ‘Bergrede’ die ook wel ‘de Grondwet van het Koninkrijk van God’ genoemd wordt. Welke ‘Grondwet’ is praktijk in ons leven? Anders gezegd, “*Waar bouwen wij ons leven op?*”

2. Mist

Misschien zeg je wel: "Waar ik op bouw?, ik zou het eigenlijk niet weten. Ik vind het leven maar iets 'mistigs'. Er zijn zo veel ideeën. De een vindt dit, een ander weer dat. En als ik in de wereld om me heen kijk, en hoor wat er speelt in Nederland en de wereld... dan word ik daar niet vrolijk van."

Misschien voel je je persoonlijk wel opgesloten als in een dichte mist die maar niet 'oplost'. Daar kun je het behoorlijk benauwd van krijgen. Zoals je dat kunt ervaren als je in het verkeer in een dichte mist komt te zitten.

Dat maakten we mee toen we na een verjaardagvisite naar huis gingen.

Er werd ons gezegd dat we beter nog even konden blijven omdat het behoorlijk mistig was. Maar naar buiten kijkend leek het ons wel mee te vallen.

In de straat waar de auto stond viel het inderdaad mee. Maar toen we eenmaal de wijk uit waren en in meer open gebied kwamen, tja... toen viel het niet meer mee. In tegendeel, het viel vies tegen!

Stapvoets reden we verder. Op een gegeven moment geen enkel idee meer hebbend waar we waren. Hadden we maar geluisterd... Hoe vaak heb je dat niet, achteraf...

Er gingen meerdere 'schietsgebedjes' in me om dat we veilig thuis mochten komen.

Toen was daar opeens zo'n verhoring op het gebed. Want op een gegeven moment zagen we, door de mist heen, vaag licht.

Wat bleek? We reden langs het spoor en het licht kwam van een passerende personentrein.

Gelijk wisten we waar we waren en daarmee ook, in welke richting we verder moesten. We mochten veilig thuiskomen.

Weet u, weet jij, dat de Bijbel voor ons mensen is als die passerende trein, waardoor we uit onze benauwde situatie verlost werden?

De Bijbel wordt wel Gods brief voor ons mensen genoemd waardoor Hij Zijn licht over ons leven laat schijnen.

Daarbij ontdekken we dat de oorzaak van de duisternis in de wereld, (te vergelijken met 'de mist') bij de mens zelf ligt.

Maar wat we ook ontdekken is, dat God de HEERE de mensheid ondanks dat, *niet* overliet aan de duisternis. Hij zorgde voor de weg van verlossing en genade!

Hoe? Door Zijn Zoon, de Heere Jezus. De beloofde Verlosser Die geboren is in de stal van Bethlehem en Wiens geboorte we vieren op het Kerstfeest.

Hij is mens geworden om het mogelijk te maken dat de mist tussen God en ons oplost. Zodat we Hem opnieuw gaan ontdekken en niet anders meer willen dan vanuit Hem te leven. Omdat Hij goed is!

Om te lezen, uit de Bijbel

Psalm 119, lees van deze lange Psalm eens *vers 1 t/m 3; 105 en 133*. Als je je laat leiden door Gods Woord, krijgt je leven een nieuwe start.

Johannes 3 vers 16 t/m 21 en Johannes 8 vers 12. Voor wie leeft in de duisternis van 'de mist', is er de boodschap dat God Zijn Zoon gegeven heeft, het Licht van de wereld. Als je Hem volgt, wandel je in het Licht.

Lukas 1 en 2. Hier lezen we over het wonder van het in vervulling gaan van de komst van de beloofde Verlosser.

3. Vals honderdje

Het was op een zaterdagmorgen toen één van de caissières naar mijn vader kwam met een briefje van honderd. “Kijkt u eens”, zei ze. “Het ziet er zo vreemd uit.” Bij het aannemen had ze al getwijfeld. Maar ze durfde het niet te zeggen. We liepen naar buiten om te kijken of de betaler nog te achterhalen was. Maar helaas.

Het briefje werd zolang bij de andere gestopt tot het wat rustiger was. Toen we ze daarna de briefjes bekeken, kwam de vraag op: ‘Welke is nu de ‘verdachte’? Na goed kijken zagen we het. De politie werd gebeld en we mochten langskomen. De uitslag was: ‘Vals!’

Toen ik aan dit voorval terugdacht, moest ik denken aan de waarschuwing van de Heere Jezus:

*“En er zullen veel valse profeten opstaan,
en die zullen er velen misleiden.” (Mattheüs 24 vers 11)*

In de Bijbel ontdekken we dat die valse profeten er altijd geweest zijn. Ze proberen, hoe dan ook, alternatieven aan te bieden voor onze God en Schepper die Zich aan ons bekend maakt door de Bijbel; ontkennen Zijn bestaan of ondermijnen de boodschap van de Bijbel.

Voorbeelden? ○ De historiciteit van de Bijbel wordt in twijfel getrokken. Vooral dán, als het gaat om de werken van God, die *wij* voor onmogelijk houden.

○ Normen en waarden die de HEERE ons in Zijn Woord geeft, worden als ‘voorbij’ beschouwd omdat *wij* het nut er niet meer van (willen) inzien. We willen ‘vrij’ zijn.

○ Dat Jezus de enige Weg terug is tot onze Oorsprong, de Schepper van hemel en aarde, wordt ontkend. Alle religies zouden een stukje van de waarheid zijn.

Helaas hebben velen niet in de gaten dat deze ideeën vals zijn! De gevolgen daarvan zijn groot...

M'n gedachten gaan uit naar de *nep-zwemvesten* die aan bootvluchtelingen verkocht werden.

Honderden van hen verdrongen omdat deze zwemvesten geen drijfvermogen hadden....

Om te lezen, uit de Bijbel

Genesis 1: Hier lezen we dat de hemel en de aarde en al het leven, geschapen zijn door God. Het resultaat? *'En zie, het was zeer goed!'*

Genesis 2: God zoomt verder in op Zijn schepping. Hij geeft de mens de wekelijkse rustdag en stelt het huwelijk in als de veilige plaats voor man, vrouw en kinderen, als die geboren mogen worden. De Heere weet dat rust, regelmaat en reinheid van fundamenteel belang zijn voor de mens.

In vers 16 en 17 waarschuwt Hij de mens om niet van de boom van de kennis van goed en kwaad te eten. Omdat dan de dood in de wereld komt.

Genesis 3. Hier lezen we hoe de slang, (de van God afgevalen engel die duivel, satan en ook vader van de leugen genoemd wordt) de woorden van de HEERE verdraait. Hem verdacht maakt én de zonden begeerlijk voor ogen stelt. En.., dat de mens zich liet verleiden, met grote gevolgen... Het 'Zeer goede' werd er ernstig door aangetast. Hoe bijzonder dat de HEERE hier meteen een Verlosser belooft! Hij geeft de mens niet op!

Jakobus 1 vers 12-17: Nog steeds stelt Gods vijand het kwade voor als goed, en omgekeerd. De gevolgen zijn catastrofaal als je erin trapt. Vandaar de waarschuwing: *Dwaal niet! Het goede komt van de Heere!*

Efeze 5 vers 1-21. Laat je niet verleiden tot het kwade, maar blijf (of kom!) in het Licht van Christus, de beloofde Verlosser.

Efeze 6 vers 10-18. Hier wordt ons de 'wapenrusting' aangeboden om te strijden tegen het verkeerde. Opdat je je niet voor de gek laat houden door 'een vals honderdje'!

4. Echt, of onecht

Misschien komt de vraag op: 'Hoe weet je nu of je met een ware of valse profeet te maken hebt?

Eigenlijk gaat dat op dezelfde manier als met dat honderdje. Door *oplettendheid* ging de caissière tot actie over.

Zo leer je profeten onderscheiden door goed naar ze te kijken en te luisteren. Hoe leven ze? En... klopt het wat ze zeggen?

De vraag is wel, 'Op grond waarvan kun je beslissen of een profeet 'echt of onecht', 'waar of vals' is?

Het voorbeeld van het valse honderdje helpt daarbij.

De caissière ging met haar *vermoedden* naar de chef. Omdat hij niet met zekerheid kon zeggen of het briefje 'echt of onecht' was, werd de politie ingeschakeld. Deze heeft gegevens van de Nederlandsche Bank en materiaal om bankbiljetten 'door te lichten'. Tegenwoordig heb je zulke apparaatjes ook in de winkel.

In het geval van ware of valse profeten, is het de Bijbel die ons zegt: '*echt óf onecht!*'

We ontdekken dat het zelfs in de tijd van de Bijbel al nodig was dat mensen 'doorgelicht' werden. Ook toen werden er leugens gebruikt om de waarheid tegen te werken.

In *Mattheüs 27* lezen we dat de wachters die Jezus' graf moesten bewaken na Zijn sterven aan het kruis*¹, getuigen zijn van Zijn opstanding!*². Ze werden echter omgekocht om de leugens te verspreiden dat Jezus' lichaam door Zijn discipelen gestolen was.

De leerlingen die na Jezus' Hemelvaart en Pinksteren Zijn opstanding verkondigden, werden door de godsdienstige leiders bedreigd met geseling en gevangenschap. Zij zagen Jezus als een dwaalleraar omdat Hij beleed de Zoon van God te zijn. Wat volgens hen godslastering was.

Eén van hen stelt in alle verwarring echter: *‘Als het getuigenis van mensen is, (vals is) zal het afgebroken worden, (doodbloeden). Maar als het van God is, dan kun je het niet afbreken. Dan strijd je tegen God...’* (Handelingen 5 vers 12-42)

We leven nu zo’n tweeduizend jaar later, en er komen, zelfs tegen de verdrukking in, nog steeds mensen tot geloof in Jezus, de door God gezonden Verlosser. www.opendoors.nl/christenvervolging/

Door de Bijbel wijst de Heere ons de weg. Leert Hij ‘echt en onecht’ te onderscheiden. Mogen we de Heere Jezus leren kennen als de door God gegeven Verlosser, Die Hij heeft opgewekt uit de dood! Met een rijke belofte voor wie Hem aanroepen. (Romeinen 10 vers 9-12)

In 2 Petrus 3 lezen we dat er in de tijd van de Bijbel al gespot werd met de boodschap dat Jezus eens terug zal komen en alles nieuw zal maken. Petrus legt uit dat dit nog niet gebeurd is vanwege Gods geduld! Het is nog genadetijd omdat Hij niet wil dat mensen verloren gaan, maar tot bekering komen. Opdat ze delen zullen in het nieuwe leven.

Om te lezen, uit de Bijbel

Mattheüs 4 vers 1-11. We lezen hier hoe de duivel de Zoon van God probeert te verleiden tot zondigen. Maar Jezus bleef staande!

We ontdekken hoe belangrijk het is om de betekenis van de woorden van de Bijbel steeds in het geheel van de Bijbel te lezen. Want ook nu probeert Gods vijand ons, zelfs met Bijbelwoorden, op het verkeerde been te zetten;

2 Korinthe 11 vers 1-15. De apostel Paulus waarschuwt ons: ‘Let op, er zijn valse profeten die zich voordoen als apostelen van Christus. En de satan kan zich voordoen als een engel van het licht.’

1 Korinthe 15 vers 1-10. Over de opstanding van Christus.

*1 Goede Vrijdag; *2 Paasfeest

5. Inbraak

Waarom reageerde mijn vader niet op mijn tikken op de winkelruit? Het was een uur of acht in de morgen en hoog tijd voor mij om naar school te gaan. Daar had ik wel mijn fiets voor nodig die in het magazijn stond. Maar hoe hard ik ook tikte en bonkte, mijn vader kwam niet te voorschijn.

Opeens werd mijn aandacht getrokken naar de sigarettenrekken boven de kassa's. Ze waren leeg... Vreemd! Toen viel mijn oog op nog iets anders, de omlijsting van de deurruit was weg! De ruit stond los in de deur.

Mijn vermoeden werd bevestigd toen mijn vader eindelijk met mijn fiets naar voren kwam. Er was ingebroken. Alle sigaretten en, naar later bleek, ook alle koffie, was verdwenen. De politie was ondertussen gebeld.

Als zoiets je overkomt, worden de woorden van de Heere Jezus uit *Lukas 12 vers 39 en 40* wel heel erg sprekend:

*“Maar weet dit, dat als de heer van het huis geweten had
op welk moment de dief komen zou,
hij gewaakt zou hebben,
en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken.
U dan, wees ook bereid,
want op een uur waarop u het niet zou denken,
zal de Zoon des mensen komen.”*

Een duidelijke boodschap. Als mijn vader het geweten had dat inbrekers het op zijn zaak gemunt hadden, dan zou hij zeker 'op wacht hebben gestaan' en de politie gewaarschuwd hebben. Maar een dief komt altijd onverwacht...!

Zo zal ook de Heere Jezus onverwacht terugkomen naar de aarde. Maar..., niet onaangekondigd!

Hij heeft er meerdere keren met Zijn discipelen over gesproken. En via de Bijbel komt die boodschap ook tot ons. Als we Jezus kennen als onze Verlosser, zullen we Hem met blijdschap ontvangen als Hij terugkomt, en is er ook hoop als we voor die tijd sterven.

Vanuit Zijn liefde spoort Hij ons met ernst aan om te kiezen voor het Licht en het Leven. Voor de herstelde relatie met onze Hemelse Vader.

Om te lezen, uit de Bijbel

Mattheüs 25 vers 1-13. Of je nu man bent of vrouw, op welke maagden lijken wij?

Marcus 14 vers 32-42. Of lijken we misschien op de verwarde en vermoeide discipelen, die niet meer waken en bidden konden?

1 Thessalonicenzen 5 vers 1-11. Als je gelooft in de Heere Jezus, mag je met waakzaamheid in geloof, hoop en liefde Zijn komst tegemoet zien.

Vanuit *2 Petrus 3 vers 8-10* (zie ook het vorige hoofdstukje) mogen we weten dat de Heere de terugkeer van Zijn Zoon tot nu toe nog uitgesteld heeft opdat zij, die nog niet geloven, ook nog tot geloof kunnen komen, opdat ze niet verloren gaan.

Openbaring 21 vers 1-8. De toekomst als Jezus terugkomt.

6. Je hoeft niet bang te zijn

Op een dief zitten we niet te wachten. In de eerste plaats omdat een ander gewoon van mijn spullen moet afblijven! De Heere God spreekt hierover in de Tien Geboden duidelijke taal: "U zult niet stelen!" Op welke manier dan ook.

Maar er is denk ik nog wel een andere reden waarom we niet op een inbreker zitten te wachten... *Angst!* Je zult maar 's nachts wakker worden en 'iets verdachts' horen!

We kunnen, jong en ouder, 'op het droge' heel stoer vertellen wat we zouden doen als... Maar als het donker is..., als je in de nacht opeens iets vreemds hoort...

Het is meer dan één keer gebeurd dat ik als kind 's nachts wakker werd van het geluid van een brekende winkelruit. Je voelt je dan alles behalve veilig. Je vader moet gaan kijken wat er aan de hand is...

Al heeft er nooit iemand mijn vader opgewacht, toch..., als je 's nachts iets hoorde, voelde je je niet echt op je gemak.

Maar als het nu gaat om de komst van de Heere Jezus...

Over Zijn eerste komst lezen we in *Johannes 3 vers 17*:

*"Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden
opdat Hij de wereld zou veroordelen,
maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden."*

Als je Hem leert kennen als de door God gezonden Verlosser, hoef je niet bang te zijn voor Zijn wederkomst. Dan mag alles, dankzij Hem, goed worden.

Maar mogelijk is er angst vanwege *onszelf!* Als we beseffen dat we, bewust of onbewust, verkeerde dingen hebben gedaan of doen. Dat we de duisternis soms liever hadden, of hebben, dan het Licht...

Misschien ben je wel gedoopt in de kerk, als baby, maar ben je er vanaf gedwaald.

Misschien heb je de roepstem van God, hoe dan ook, weleens gehoord. Maar je wuifde het weg. Met wat voor een argumenten dan ook.

Maar Gods liefde laat Zijn licht schijnen in de duisternis om je uit te nodigen: 'Kom in het Licht!' Dat komt duidelijk naar voren in de gelijkenis van de verloren zoon die Jezus vertelde en waarbij je voor 'zoon' net zo goed 'dochter' kunt invullen.

Zijn boodschap is: Kom tot bezinning, zie je verkeerde keuzes in en... ga terug naar je (Hemelse) Vader en vertel Hem alles maar eerlijk in je gebed. (zie ook het volgende hoofdstukje)

Het bijzondere is, dat het Jezus Zelf is Die de terugkeer naar Huis voor ons heeft mogelijk gemaakt. Hij is de Mens geworden Zoon van God waarvan Johannes de Doper zegt: "Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!" (*Johannes 1*)

Door Hem mogen we weer thuiskomen bij onze hemelse Vader en van daaruit mogen we verlangend uitzien naar de terugkomst van Jezus en bidden we: "*Ja, kom, Heere Jezus!*" (*Openbaring 22 vers 20b*)

Om te lezen, uit de Bijbel

Lukas 15. De Farizeeërs en Schriftgeleerden klaagden er over dat Jezus zondaars ontving en met hen at. Zij vonden dat ongepast. Maar Jezus sprak hun verkeerde leefwijze niet goed.

Hij zocht hen op om hen te redden uit de uitzichtloze situatie tussen de varkens. Of die er nu is door een verslaving of wat dan ook. Hij maakt duidelijk dat ze zich door niets en niemand moet laten tegenhouden om terug te keren tot de Vader.

Er is feest in de Hemel als een zondaar zich bekeert! (Terugkeert tot God, onze Schepper.)

7. Wat doe je met je rommel?

Eén van de werkzaamheden in onze buurtwinkel was het aannemen van lege flessen. Niet het leukste 'karweitje'. Maar het hoorde er nu eenmaal bij. De flessen moesten bij de ingang van het magazijn op een tafeltje worden gezet, waarna via hoofdrekenen het totaalbedrag werd berekend en een bonnetje werd uitgeschreven. Later kregen we een kassa voor het telwerk en het bonnetje. Daarmee hield toen de automatisering op.

Dat lege flessen ook door klanten niet echt leuk worden gevonden, bleek wel uit de opmerking die je regelmatig bij het inleveren van de flessen hoorde: "Zo, die rommel ben ik weer kwijt!"

Rommel... kwijt...! Ongeruimd staat netjes. Wie wil dat niet? Als het om lege flessen gaat is dat geen probleem. En voor huishoudelijk afval, versleten meubels en dergelijke, evenmin. Je kunt het kwijt via de Gemeente Reinigingsdienst.

Maar als het nu om onze menselijke rommel gaat? De puinhopen die wij zo vaak van, en tijdens ons leven, maken? Onbewust, of meer bewust, al of niet tegen beter weten in? Waar moeten we met die rommel heen? Hoe komen we daar vanaf?

- Je kunt het 'verstoppen', 'begraven'. Niemand die het ziet!
- Je kunt je schoon (laten) praten. Bijvoorbeeld door 'verzachtende omstandigheden' of door het liberale en autonome denken dat ieder de vrijheid geeft te doen wat hem of haar goed lijkt.
- Je kunt ook wat onverschillig denken dat het allemaal wel mee valt. 'Niet te moeilijk doen hoor...'

Maar feitelijk zijn dit allemaal *illegale* manieren van 'vuilstorten'. Je wordt er niet vrij van! Om bij het voorbeeld van de lege flessen te

blijven, het is als het inleveren van flessen bij de verkeerde winkel. Of als het proberen geld te krijgen voor flessen (of blikjes) zonder statiegeld. Als je dit doet bij de huidige emballage-automaten, gaat er een alarm af en komt de fles of het blikje terug...

We ontdekten er al iets van dat de Bijbel ons een andere weg wijst om van onze levensrommel af te komen. Sterker: Wijst ons op *Iemand* Die klaar staat om onze levensrommel *van ons over te nemen!* Zodat wij er vrij van zijn! Dat is nu *genade!*

Zo mogelijk nog groter is, dat Hij er ook nog 'iets' voor in de plaats geeft: *Nieuw en eeuwig leven!* Een 'vergoeding' die niet door ons, maar door Hem Zelf betaald en verdiend is!

Zijn naam? Jezus, de Christus. Hij nodigt ons uit, tot Hem te komen. *Met onze rommel!* Dan wordt het feest. Denk nog maar aan de gelijkenis van de verloren zoon.*

Om te lezen, uit de Bijbel

Jesaja 53. Een profetie over wat er met de Heere Jezus gebeuren zal, en waarom.

Mattheüs, Marcus, Lukas en Johannes. In deze Bijbelboeken lezen we over het leven van de Heere Jezus. vb. *Lukas 1 en 2* over Zijn geboorte (Kerst); Vanaf *Lukas 22* over het besluit dat Jezus moest sterven tot aan Zijn Hemelvaart in *Lukas 24*. Je ziet hier Jesaja 53 in vervulling gaan.

1 Johannes 1 vers 1 – 1 Johannes 2 vers 2. We hebben een Voorspraak bij de Vader. Door Hem mag er een nieuw begin zijn als je tot Hem gaat en je zonden belijdt. Vanuit Hem mogen we wandelen in het Licht!

*Bij psychische- en verslavingsmoeiten zijn er ook organisaties die hulp kunnen bieden: o.a. www.ontmoeting.nl en <https://dehoop.org>

8. Simon houdt van u

Dit was één van de reclamekreten van het levensmiddelenbedrijf waar mijn vader chef was. In gedachte maakte ik er gekscherend ‘van uw portemonnee’ van. Want daar gaat het in het bedrijfsleven (helaas) toch telkens weer om: Dat mensen voor jouw zaak kiezen, om hun geld in te wisselen voor jouw producten.

Wat is ‘Houden van’ in het bedrijfsleven, als het geld binnen moet komen? De concurrentie steeds harder wordt en iedere zaak de potentiële klant wil laten geloven ‘Het Beste’ te bieden. In prijs en/of kwaliteit...

Is het gevaar niet groot dat het ‘Houden van’ wat dubbel wordt, ‘ik gericht’? En willen we in het rijke Westen nog wel van grenzen weten of slaan we door?

Ontdek in de koeling van de supermarkt eens uit hoeveel soorten yoghurt je kunt kiezen. Ons ‘probleem’ is: ‘Ik weet niet wat ik kiezen moet’. Terwijl er elders in de wereld niets te kiezen valt. Er zelfs (bijna) niets is! Dit ‘luxeprobleem’ beperkt zich trouwens niet tot de levensmiddelenbranche.

Zijn we niet, min of meer, verslaafd aan het kopen? Het geeft je iets van een kick. En de handel bevordert het. Behoeften worden opgewekt, aangepraat. Als de markt verzadigd is met artikel X, dan wordt er een nieuw exemplaar op de markt gebracht met nieuwe, ‘onmisbare’, mogelijkheden. Ondertussen maakt het milieuprobleem ons duidelijk dat we moeten ‘consu-minderen.’

Hoe actueel is het Tiende Gebod: ‘U zult niet begeren...’ Daarbij ligt de focus vooral op het willen hebben van wat van een ander is. Z’n huis, personeel, bezit, zelfs z’n vrouw...

God roept ons op dankbaar te leren zijn voor wat je hebt en je daarbij niet te spiegelen aan wat anderen hebben. En je ook niet te laten beïnvloeden door bedrijven die beweren dat je niet zonder hun product(en) kunt.

Zou het geen rust geven als we meer 'Te-Vrede(n)' zouden leren zijn met wat je hebt?

Jezus maakt trouwens een bijzonder onderscheid als het gaat om het verzamelen van 'schatten'.

Hij raadt ons vanuit Zijn hart met ernst aan, ons niet druk te maken met het verzamelen van schatten die vroeg of laat vergaan. Hij zegt: "Verzamel schatten voor u in de Hemel." Daar zijn ze veilig en blijvend. Voor eeuwig. Van daaruit zegt Hij: "Zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid". Met daarbij de belofte dat, zoals God voor de vogels en de bloemen zorgt, Hij ook voor ons mensen zorgt.

'Simon' bestaat niet meer. 'Ons' filiaal werd gesloten en op de gevel van andere filialen prijkt nu een andere naam. Bedrijven komen, bedrijven gaan. Artikelen worden op de markt gebracht, maar verdwijnen vaak ook weer. Trouwens, de mooiste artikelen gaan op, of slijten door gebruik. En vroeg of laat moeten we alles loslaten...

Wat blijft, is Het Woord van onze God en God Zelf!

Zijn Woord spreekt van Zijn blijvende liefde die Hij ons uit genade (gratis) aanbiedt!

Om te lezen, uit de Bijbel

Jesaja 55 vers 1-9. Uitnodiging van de HEERE!

Johannes 3 vers 14-16. Gods Liefde voor mensen die Hem de rug toekeerden.

Lukas 12 vers 13-34. De gelijkenis van een rijke dwaas die het geluk zocht in zijn bezit. Vervolgens de oproep niet bezorgd te zijn vanwege Gods Vaderlijke zorg voor ons.

9. Ik ellendig mens...

Als kind was ik regelmatig bij mijn vader in de winkel te vinden. Het feit dat we boven de winkel woonden, speelde daarbij een rol.

‘k Vond het, vooral toen ik wat ouder was, leuk om een handje mee te helpen. Je voelde je dan ‘een hele Piet’.

In de tijd dat we hyacinten en kerststukjes verkochten, stond ik bij de ingang en vroeg aan de klanten die binnenkwamen, of ze dit mooie artikel wilden kopen. Over het algemeen ‘vlogen’ deze artikelen zo de deur uit.

Maar ik kon ook weleens van de wal in de sloot helpen. Ik herinner me dat ik een keer, na sluitingstijd, de flessen in de limonadestelling aan het rechtzetten was.

Maar toen ik bijna klaar was..., tja, toen stootte ik een fles om die vervolgens vanaf de bovenste plank op de grond kapot viel.

Ik merkte de teleurgestelde reactie van mijn vader. Een liter limonade is best veel als het op de grond ligt. En als er dan nog allemaal glasscherven tussen zitten... Geen fijn klusje als je dat, ouderwets, met een emmer water en dweil, moet opruimen.

Al werd mijn vader niet boos, ik vond het vervelend. Je wilt graag helpen, maar maakt er een rommeltje van.

Je proeft hierin iets van de strijd die Paulus in *Romeinen 7 vers 19* onder woorden brengt:

*“Het goede dat ik wil, doe ik niet,
maar het kwade, dat ik niet wil,
dat doe ik.”*

Je proeft de strijd van de bekeerde Paulus, die eerst de christenen had vervolgd, maar Jezus had mogen ontmoeten waardoor hij zijn zonde had leren kennen... (*Handelingen 9 vers 1-31*)

Hij haalt niet zijn schouders op over de strijd tussen goed en kwaad met het idee van: 'Nou ja, pech gehad.'

Maar hij laat zich er ook niet moedeloos door maken met de conclusie 'Ik geef het op, 't lukt me toch niet.'

Wat hij wel doet? Hij dankt God, door Jezus Christus, onze Heere!
Want:

*Als Christus echter in u is,
dan is het lichaam wel dood vanwege de zonde,
maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid.
En als de Geest van Hem
Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont,
zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft,
ook uw sterfelijke lichamen levend maken
door Zijn Geest, Die in u woont.”
(Romeinen 8 vers 10 en 11)*

Om te lezen, uit de Bijbel

Galaten 5. Hoe leven wij? Naar het vlees, of door de Geest!

Lukas 22 vers 39-62. Wat ontdekten de discipelen van Jezus in die moeilijke tijd van de gevangenneming sterk, hoe zwak en zondig ze in zichzelf waren. Terwijl Jezus geheel bedroefd was, vielen ze in slaap, in plaats van te waken en te bidden. En Petrus, die zo graag het goede zocht voor Zijn Meester, verloochende Hem. *Toch* gaat Jezus met en voor hen door!

Lukas 11 vers 5-13. Ook wij mogen voortgaan. Niet in eigen kracht, maar door de Heilige Geest *. Daar mogen we om bidden.

* Je leest over Zijn komst, na Jezus' Hemelvaart, in Handelingen 2. (Pinksterfeest)

10. 1829 meter hoog

Söll. Dit plaatsje in Oostenrijk was uitgekozen als onze eerste vakantiebestemming in het buitenland. Aanleiding was het 25-jarig huwelijksjubileum van onze ouders. We reisden met een gezelschap dat uit meerdere gezinnen met jongeren van onze leeftijd bestond.

Als je zo voor het eerst de grens van Nederland overgaat en de heuvels van Duitsland, richting Oostenrijk, bergen worden, dan voel je het in je omgaan: Hoe groot is onze Schepper...

Je wordt er stil van.

Nog sterker ervaar je Zijn grootheid als je niet meer in de bus zit, maar door de wijde bergweiden wandelt. Wat voel je je in de natuur dicht bij God. De bomen, het gras, de bloemen, de vogels, de wolken... zij hebben niet gezondigd!

Op een middag zochten we het wat hoger op met behulp van een stoeltjeslift. Niet iedereen zou het uit zichzelf gedaan hebben, maar vooruit...

Niemand heeft er spijt van gehad. Wat een geweldig gezicht is het als je steeds hoger en hoger gaat. De uitgestrektheid van de bergen en dalen, de lucht... en dat alles in het stralende licht van de zon.

Halverwege stapten we over op een eenpersoons-stoeltjeslift. Het werd steeds stiller om je heen. De temperatuur daalde aanzienlijk. Terwijl het beneden zo'n 20 graden was, vielen er boven kleine sneeuwvlokken.

Als je daar dan op een hoogte van zo'n 1829 meter staat... het is onbeschrijfelijk wat je dan ziet.. (Zie de gescande foto op de voorkant) Hoe klein voel je jezelf dan in die grootse schepping die 'spreekt' van haar Schepper. Daar word je stil van.

Al schrijvend moet ik denken aan Mozes. Hij die het volk Israël naar het beloofde land mocht leiden en daarbij zoveel met het volk heeft meegemaakt. Wat een geduld is er niet van hem gevraagd!

Hoe ondankbaar was het volk dikwijls. En het werd afgereageerd op hem. "Een mens van gelijke bewegingen als wij."

Wat kunnen wij het goed begrijpen dat hij struikelde... dat hij viel. "Ik zal..." Nee Mozes, "de HEERE zal!" (In o.a. Exodus, vanaf hoofdstuk 2, lezen we veel over wat Mozes mocht doen voor de HEERE.)

Mozes, de leidsman, mag het beloofde land op aarde niet in. Maar de HEERE laat hem het land wel zien. Vanaf de berg Nebo. Wat zal hij intensief gekeken hebben. En dan... moet hij sterven. Zijn taak is vervuld. (*Deuteronomium 34*)

Is alles voorbij? Nee! Hem wachtte een ander land, net als Abraham: het hemelse Vaderland. "Door het geloof", zoals we lezen in Hebreeën 11. Mozes heeft zich niet verhard in zijn zonden. Zijn schuld is verzoend. Zo wordt hij in *Hebreeën 3* 'Een getrouw dienaar' genoemd.

Om te lezen, uit de Bijbel

Psalm 104: een loflied voor de Schepper.

Hoe gaan wij om met de schepping? In onze tijd zien we een schepping die 'zucht'. Ze is aan ons toevertrouwd, maar we gaan er niet goed mee om. Laten we ons wakker schudden?

Hebreeën 3. Er is er Eén die Mozes overtreft. In Hem is er ook hoop en verwachting voor ons. Als wij luisteren naar Zijn stem en in geloof en gehoorzaamheid Hem leren volgen.

11. Nog hoger

Terwijl ik in de enkele stoeltjeslift omhoog ging, zag ik onder mij mijn moeder, zus en enkele andere leden van het gezelschap, die 'halverwege' hoog genoeg vonden, steeds kleiner worden. Omgekeerd was dat natuurlijk ook zo.

Mijn gedachten gingen naar de discipelen van Jezus, veertig dagen na het Paasfeest. Ze waren op de Olijfberg en zagen hun Heere en Heiland voor hun ogen teruggaan naar Zijn Vader in de Hemel.

Wat een heerlijk moment moet dat voor Jezus geweest zijn. Maar..., hoe moeilijk voor de discipelen!

Ze bleven maar omhoog kijken. Zelfs toen een wolk hen het zicht op hun Heere ontnomen had. Er waren twee engelen nodig om hen als het ware 'wakker te schudden'. *"Dit is het einde niet! Jezus zal eenmaal terugkomen!"*

Maar, er is nog meer!

○ Terwijl ik in mijn stoeltjeslift de mensen onder mij op een gegeven moment niet meer zien kon... terwijl de discipelen Jezus niet meer zagen... Bij Jezus de Heere, is dat anders! *Hij blijft ons zien!* Sterker, ondanks Zijn hemelvaart zegt Jezus in *Mattheüs 28 vers 20*:

*"En zie, Ik ben met u al de dagen,
tot de voleinding van de wereld. Amen."*

Hij laat ons niet los. Hij blijft zorgen en regeert. We ontdekken dat al door de komst van de twee engelen. Maar ook bijvoorbeeld bij de steniging van Stéfanus en bij de bekering van Saulus. (*Handelingen 7 vers 54-60 en 9 vers 1-9*) Deze 'eigenschap' komen we ook bij de Vader tegen. Als bemoediging én als waarschuwing vanuit de liefde.

○ Als Jezus tot Zijn discipelen spreekt over Zijn Hemelvaart, dan spreekt Hij ook over de komst van de Heilige Geest. *"De andere*

Trooster, Die bij u blijft en in u zal zijn.” Door Hem leren we de Heere Jezus zien en Zijn woorden begripen, *Johannes 14 vers 15-29*. Door Hem mogen ook wij getuigen van Jezus, de Christus, zijn. De Heilige Geest is gekomen!

Om te lezen, uit de Bijbel

Psalm 121. Deze Bewaarder van Israël zond Zijn Zoon met het oog op heel de wereld. Om ons te redden uit de duisternis.

Handelingen 1 vers 1-14. De Hemelvaart van de Heere Jezus.

Handelingen 2 vers 37-47. ○ Treffend ontdekken we dat met het Pinksterfeest het werk van Jezus wordt voortgezet: Hij begon Zijn onderwijs met de oproep tot bekering. Petrus zegt dat dit het antwoord is voor hen die hem verschrikt vragen: “Wat moeten we doen?”

○ De belofte van de Trooster is ook voor ons. Zie de ingewikkelde situatie in de wereld, waarbij goed als kwaad wordt voorgesteld en waarheid als leugen, en omgekeerd, is er veel gebed nodig om de Heilige Geest. Hij maakt ons tot nieuwe mensen die leren onderscheiden wat goed is of niet. (*Efeze 4 vers 17-32*)

○ Daarbij gebruikt Hij ook de gemeente. Je mag bidden of Hij je de gemeente wil wijzen waar je met anderen van Hem mag leren.

Hebreeën 12 vers 1-14. Om de loopbaan van het geloof te lopen, moeten we niet zien op onszelf, maar op Jezus. Hij is de Overste Leidsman en Voleinder van het geloof. Hoe hoopvol dit is, zien we bij de discipel Petrus. Lees maar eens over hem in *Mattheüs 16 vers 21-26; Matth. 26 vers 31-35; Matth. 26 vers 69-75*. Maar Jezus bad voor hem en herstelde hem (*Johannes 21 vers 1-19*)

Het gebed is belangrijk voor een goede relatie met onze Hemelse Vader. We ontdekken het in *Psalm 62*, God is onze Toevlucht. In *Lukas 11 vers 9-13* wijst Jezus erop dat jouw bidden, zoeken en kloppen bij de Hemelse Vader, niet tevergeefs is.

12. Tiroler avond

“Als je in Tirol bent, moet je ook een Tiroleravond meemaken”, zo werd ons gezegd. Bijna de hele groep besloot om te gaan. Als jongeren gingen we bij elkaar aan een tafel zitten.

De zaal was stampvol. De serveersters kwamen handen tekort om de consumpties aan te slepen. Op zich was het best gezellig. Je bekijkt het dansen van de Oostenrijkers en luistert naar hun ‘gejodel’. Leuk. Maar op den duur ook wat eentonig, wat saai. Zonder het met elkaar afgesproken te hebben, begonnen we als jongeren mee te jodelen. Toen er op een gegeven moment nationale en internationale liederen werden gespeeld, werd de sfeer meer ‘uitgelaten’.

De Denen gingen ons voor, hupsakee, allemaal bovenop de stoelen en banken. Meedeinen op de alom bekende melodieën, zoals natuurlijk ook ‘Tulpen uit Amsterdam.’

De ouderen van ons gezelschap bleven op hun stoel zitten. Sommigen van hen ergerden zich aan die ‘drukke’ jongelui. Niet wetend dat ook wij daarbij waren.

In dit alles dwaalden mijn gedachten op een gegeven moment af naar de woorden van Jezus, die we lezen in *Mattheüs 24 vers 37-39*:

*“Zoals de dagen van Noach waren,
zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.
Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed,
met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven,
tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging,
en het niet merkten, totdat de zondvloed kwam,
en hen allen wegnam; zo zal ook de komst
van de Zoon des mensen zijn.”*

De folkloristische Tiroleravond was 'soft', als we het vergelijken met veel huidige uitgaansgelegenheden waar naast drank soms ook andere middelen gebruikt worden om 'los' te gaan.

Maakt het 'gelukkig'? Als je niet meer weet wat je doet..., dat je dat later, met schaamte, van anderen moet horen...

Je bent toch méér 'waard'?!

In de Bijbel lezen we over feesten die door God ingesteld zijn. Zoals: *Grote Verzoendag*, het hoogtepunt. Door offers mag er vergeving zijn en een nieuw begin!

Pascha: De verlossing van Gods volk uit de slavernij van Egypte;

Pinksterfeest: Feest van de oogst en van de wet die God gaf om te voorkomen dat het verlorene volk z'n vrijheid kwijt zou raken door een 'ik'-gericht leven, los van God. (Exodus 20 vers 1-17)

In het Nieuwe Testament ontdekken we dat deze feesten een voorloper waren op het werk dat de beloofde Verlosser, Jezus, zou gaan vervullen voor heel de wereld.

De Grote Verzoendag loopt uit op 'Goede Vrijdag', waarop Jezus als het 'Lam van God' stierf, voor de zonde van de wereld;

Het Pascha loopt uit op Pasen waarop Jezus de dood overwon! Verlossing uit de slavernij van de zonden van het leven zonder God.

En tijdens het Pinksterfeest werd de Heilige Geest uitgestort.

Vanuit verootmoediging vanwege het verkeerde, mogen deze feesten uitlopen op het 'vrolijk zijn voor het aangezicht van de HEERE!'

Om te lezen, uit de Bijbel

1 Korinthe 5 vers 7 en 8. Oproep om feest te vieren vanuit oprechtheid en waarheid.

Hebreeën 10 vers 8-18. Door het geloof in Jezus mag er vergeving zijn van onze zonden en een nieuw begin. Dierenoffers zijn niet meer nodig. Door de Heilige Geest leren we het goede van harte te doen.

Johannes 14 vers 6: De Waarheid is een Persoon: Jezus. Door Hem mogen we Thuiskomen bij onze hemelse Vader.

13. 'Ein liebes Wort...'

In ons hotel hing bij de ingang van de eetzaal een bordje met de spreuk:

*'Ein liebes Wort am frühen Morgen
erfreut das Herz den ganzen Tag'.*

*'Een lief (of vriendelijk) woord in de vroege morgen
verheugt het hart de hele dag'.*

Als we in de spiegel van deze spreuk kijken, dan komt de vraag op ons af: "Wat komt er uit onze mond op de 'vroege' morgen?"

Als alles 'voor de wind gaat', is het meestal geen probleem.

Maar als we tegen de dag opzien?

Als het niet zo lekker gaat op school, met leren..., of in de omgang met je klasgenoten...

Wanneer het werk je zwaar valt..., of als je je niet lekker voelt?

Misschien heb je zelf wel frisse moed, maar die ander, je broer, zus, moeder, vader of kind niet. En dan 'Ein liebes Wort' te spreken, in plaats van kritiek...

Want dat hebben we zo gauw klaar... "Je ziet er niet uit..., kun je niet wat vrolijker kijken..., je moet niet zo moeilijk doen hoor..."

Of een duw en geprikkelde reactie om 'niets'.

Want het valt niet altijd mee op de vroege morgen als je alles klaar moet maken voor school, werk, kerk of zelfs een dagje uit...

En zodra we onze woning verlaten, komen we nog veel meer mensen tegen... die man, dat meisje, die vrouw, die jongen, ... in het trappenhuis; op de galerij; in de trein. De leraar op school, die collega...

Maar ook die voor jou 'onbekende'. Misschien wel iemand die alleen woont. Altijd ongetrouwd gebleven, of weduwe, weduwnaar...

Ik kom ze tegen in de winkel, mensen, vol behoefte aan 'Ein liebes Wort'. Heb ik dat? Heb jij dat? Heeft u dat?

Ook voor mensen die wij wat 'vreemd' vinden? Voor bijvoorbeeld dak- en thuislozen die rondzwerven en er 'niet uit zien'?

Hebben wij 'Ein liebes Wort' voor de mensen om ons heen?

Vroeg in de morgen, maar ook in de middag en avond? Laten we het onszelf afvragen: "Gaan de mensen die mij ontmoet hebben, verheugd verder?"

Om te lezen, uit de Bijbel

2 Timotheüs 2 vers 22-26. Zijn we, jong en oud(er), niet heel vaak 'op onszelf gericht' bezig? Met de begeerlijkheden van... Paulus spoort Timotheüs aan te vluchten van... en te jagen naar...

Over vriendelijkheid zegt hij, dat dat een eigenschap is die hoort bij de mensen die bij de Heere horen. Vriendelijkheid voor *alle* mensen. Dat je dat niet gewoon 'op zak' hebt, maar er steeds naar moet 'jagen', bleek ook tijdens de vakantie. (volgende hoofdstuk)

Markus 1 vers 35-39. Waar toch halen we de kracht vandaan om te wezen wie we in Christus zijn moeten?

Van de Heere Jezus lezen we: "*Vroeg in de morgen bad Hij...*" Van daaruit ontmoet Hij mensen, spreekt Hij tot hen en handelt Hij.

Romeinen 12 vers 9-21. Wat Jezus ons wil leren.

14. Een onvriendelijk woord...

Dat het tegenovergestelde van de Duitse spreuk ook waar is, merkten we als groep, toen we tijdens een excursie naar Salzburg ook mensen van een andere groep in de bus kregen.

*‘Een onvriendelijk woord in de vroege morgen,
verbittert het hart de hele dag!’*

Als jongeren hadden we de gewoonte om in de bus bij elkaar te gaan zitten en met elkaar te zingen. Zo ook die dag. Toen ik op een gegeven moment achterom keek, zag ik één van de meisjes van ons gezelschap huilen.

Een mevrouw van de andere groep vond ons geklets en gezang hinderlijk en had haar erop aangesproken. Ze was hier zo beduusd van, dat de tranen te voorschijn waren gekomen.

De vermaning kreeg een averechtse uitwerking. We waren verontwaardigd en staken dat niet onder de busbanken. Toen we de betreffende mevrouw tegen haar groepsgenoten hoorden zeggen dat wij in de disco thuishoorden... tja. We spraken af dat we op de terugweg extra veel zouden zingen. En dat hebben we gedaan, met z’n allen. Behalve ‘die andere groep’.

Twee partijen in één bus. Door een onvriendelijk woord in de morgen. Of was het niet verkeerd bedoeld, maar was het verkeerd begrepen? Dachten we beiden alleen aan ‘ons-zelf’? Het kan best geweest zijn dat de vrouw door ons zingen en praten niet goed kon horen wat de reisleidster af en toe van de omgeving vertelde...

Maar wij waren verontwaardigd en lieten dat blijken... Naar een oplossing zochten we niet. Het gevolg was in ieder geval geen ‘verheugd hart’.

Wat zou de Heere Jezus doen in zo’n geval?

Een groot deel van onze groep behoorde tot de trouwe kerkgangers. Op zondag hadden we in de eetzaal een moment met elkaar psalmen en geestelijke liederen gezongen en aan de hand van *Handelingen 2 vers 37-41* nagedacht over de vraag waar wij met de rommel van ons leven heen moeten. (zie hoofdstuk 7)

Bij 'levensrommel' denken we vaak aan grove zonden. Maar behoren zulke 'voorvalletjes' er ook niet bij? Als we *Efeze 4 vers 32* lezen... Waren we goedertieren; barmhartig; was er vergeving zoals God in Christus ons vergeven heeft...?

"Leer van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel.", zegt Jezus. (*Mattheüs 11 vers 29*) En wat dacht je van de samenvatting van de Tien Geboden...? (God lief hebben boven alles en je naaste als jezelf...) Dat doe je dus echt niet uit jezelf als je die naaste niet als je vriend(in) ervaart.

We hebben de omgang met de HEERE nodig. Om 'Ein liebes Wort' te spreken, vroeg én laat, maar ook om je door onvriendelijke woorden van een ander, niet tot zonden te laten verleiden.

Om te lezen, uit de Bijbel

1 Petrus 3 vers 8-12. Wij staan zo gauw, en zo graag, op onze strepen. Maar de Heere roept ons op om liefde en vrede na te jagen.

Lukas 6 vers 32-36. Aardig zijn voor mensen die aardig tegen jou zijn, is niet zo moeilijk. Maar Jezus vraagt meer. Hij mag het vragen. Want Hij ging ons daarin, *voor ons*, voor!

Mattheüs 6 vers 9-15. Vergeving vragen, vergeving geven. Het hart van het 'Onze Vader'. Het 'geven' kan heel moeilijk zijn. Let wel: vergeven is *niet* de zonde goedpraten. We mogen het voor de Hemelse Vader neerleggen en het bij Hem loslaten.

1 Timotheüs 2 vers 1-8: We worden opgeroepen voor *alle* mensen te bidden omdat God wil dat alle mensen zalig worden en de waarheid leren kennen.

15. Yesterday

Laatst hoorde ik het liedje weer op de radio. Ik herkende het van 'vroeger'. De melodie is wat melancholisch. Van de woorden weet ik alleen de eerste regel. Maar die spreekt boekdelen...

"Yesterday, all my troubles seem so far away..."

In het Nederlands, "Gisteren, al mijn problemen lijken zo ver weg..." Of ik de regel goed begrijp, weet ik niet. Maar ik proef erin: "Ik verlang naar vroeger, toen de problemen van vandaag er niet waren."

Er kunnen zich situaties in je leven voordoen, die moeilijk zijn. Ouderdom, ziekte, verlies... Het doet je denken aan de tijd die voorbij is. Hoe goed was het toen. Hoe fijn.

Het kan je doen terugverlangen naar het verleden. Naar de oude, vertrouwde tijd zonder de zorgen van vandaag. Om nog maar te zwijgen van de onbekende toekomst met de 'dingen' die je niet overziet.

Toen onze winkel dicht ging, had de rayonleider er voor gezorgd dat mijn vader vakantie had. Hij wilde mijn vader de 'afbraak' van zijn winkel besparen. Want als je meer dan 24 jaar in dezelfde winkel gewerkt hebt, dan is zoiets best moeilijk. Samen met de andere collega's moest ik echter wel meehelpen de winkel leeg te halen. Ik was niet de enige die hilde toen we voor het laatst het winkelpand verlieten.

Het wordt minder, maar regelmatig heb ik gedroomd dat de winkel weer open ging. En dan voelde ik in mijn droom het probleem dat ik nu in een ander filiaal werk. Dat moet dan veranderen. Want ik wil op ons oude stekkie werken. Met mijn vader. Hoewel ik vroeger ook wel

mijn best deed, we zouden het nu zeker, samen met nog een paar andere personeelsleden, tot een fijne buurtwinkel maken.

Maar terwijl ik dit schreef was mijn vader ondertussen 79 jaar, en zou zijn gezondheid het werken onmogelijk maken. En nu ik voor een nieuwe oplage het boekje nog eens doorneem, is het al meer dan twintig jaar geleden dat mijn vader ontslapen is.

Yesterday. Het was zo vertrouwd en goed. Misschien besepte ik dat toen niet eens ten volle. Wat heb ik genoten van die reis naar Söll. Fijne herinneringen vermenigvuldigen zich als ik aan vroeger denk. Ik besef dat het ook heel anders kan zijn...

Maar..., gisteren is voorbij! We mogen met dankbaarheid terugdenken aan de zegeningen die we kregen. Maar als het heden met zijn zorgen ons naar vroeger doet verlangen, waar bouwden en bouwen we dan op? Op de zegeningen, of op de HEERE die de zegeningen gaf en geeft?

De zegeningen gaan voorbij. Maar, zo lezen we in Psalm 102 vers 13: *“De HEERE blijft in eeuwigheid!”* En in de Bijbel mogen wij ontdekken dat Hij sterker is dan de moeilijkheden waar je tegenop loopt! Thuis, op school, op je werk, in je persoonlijk functioneren... Bij ziekte en in sterven.

Om te lezen, uit de Bijbel

Hebreeën 13 vers 8. Een tekst vol troost en bemoediging voor de toekomst. Want als Christus gisteren en heden Dezelfde is, en dat ook blijft in eeuwigheid, dan kan en mag ik bij Hem terecht. Met al mijn zorgen, zonden en verdriet. En ook met al mijn dankbaarheid!

Hebreeën 4 vers 14-16. Jezus, de Hogepriester Die medelijden kan hebben met onze zwakheden!

16. Yesterday (2)

Terwijl ik nadacht over 'Yesterday', vermenigvuldigde mijn gedachten zich. Hoe kan een mens met 'gisteren' bezig zijn. Er aan vastzitten. Zelfs als 'gisteren' donkere kanten heeft. Ik denk aan de geschiedenis van het volk Israël die we in de Bijbel lezen.

Toen de kinderen van Israël verdrukt werden in Egypteland, zuchtten en schreeuwden ze over de zware slavendienst die zij moesten verrichten. De HEERE hoorde naar hun geroep en zond verlossing door middel van Mozes. Het volk is blij en dankbaar.

Maar..., als de weg van de verlossing anders gaat dan ze hadden verwacht, bijvoorbeeld in eerste instantie harder werken in plaats van verlossing, is die blijdschap en dankbaarheid snel verdwenen! Mozes krijgt te horen: "Laat ons met rust, we dienen de Egyptenaren wel." Mozes begrijpt het ook niet. Met zijn niet-begrijpen gaat hij echter naar de HEERE.

Bij iedere tegenslag, vlak na de uittocht, in de woestijn, en vlak voor het beloofde land, klinkt, ondanks de zegeningen, het refrein: "*Waren we maar in Egypte gebleven.*"

Na het verslag van de tien verspieters, wordt zelfs het plan geopperd om een nieuwe leider te kiezen die het volk terug zal brengen naar Egypte! (*Numeri 13 en 14*)

De tien zagen op 'de reuzen' en op hun eigen nietigheid... Conclusie: hopeloze situatie.

De twee anderen, Jozua en Kaleb, ontkenden 'de reuzen' en hun eigen nietigheid *niet*, maar zagen verder, hoger: *op de HEERE*. Conclusie: "we hoeven niet bang te zijn want de HEERE is met ons. Hij zal de overwinning geven!"

Waar strekken wij ons naar uit? Naar het verleden: de vleespotten van Egypte, óf naar de toekomst: het beloofde land?

Tot slot, 'gisteren' kan ons ook onrustig maken. Om wie we waren, of juist niet waren, in woord en in daad. Hebben wij onze roeping wel goed verstaan en vervuld? Naar de HEERE toe, en vanuit Hem naar onze kinderen, ouders, familie, ja, naar al de mensen om ons heen toe? En als de HEERE helemaal niet in beeld was bij ons, we meer gingen voor ons 'eigen ding...'?

Zoals we o.a. in hoofdstuk 7 lazen, mogen we met al onze lasten en zonden bij de Heere Jezus terecht. Aan de voet van het kruis op Golgotha. En door de Heere Jezus mogen we ook tot onze Schepper en Vader bidden, vertel Hem alles maar en bid:

*HEERE, wilt U het kwade teniet doen
en het goede van U ervoor in de plaats geven.*

Door Uw Genade en Almacht.

Leer mij, Uw weg te gaan.

Om Jezus' wil.

Zo mogen wij 'gisteren' loslaten in de handen van onze Hemelse Vader en dàt doen, waar Jezus ons toe roept in Lukas 9 vers 62: "De hand aan de ploeg slaan, en niet *achterom* zien, maar *vooruit* zien!"
Ziende op Jezus.

Om te lezen, uit de Bijbel

Psalm 51. Wat ons ook drukt van het verleden, we mogen met David meebidden.

1 Timotheüs 6. (Met streep onder vers 12) Was dit niet het probleem van Israël, dat ze wel de belofte wilden, maar niet de strijd van het geloof?

Hebreeën 3 vers 7-4 vers 2 / 1 Korinthe 10 vers 1-12. Een belangrijke les, Israël als waarschuwend voorbeeld.

17. Al zouden bergen wijken...

Wandelend tussen de bergen, zo groots en hoog, kun je het je niet voorstellen. Een uitdrukking zegt: ‘Dat staat als een berg!’ Maar de HEERE zegt in Jesaja 54 vers 10 iets anders: *“Het zou kunnen gebeuren dat bergen wijken, en heuvels wankelen!”*

De bergen, waarvoor we op reis gaan naar het buitenland, om te wandelen, of te skiën, staan dus minder vast dan wij denken. Trouwens..., wat staat er wel onwankelbaar vast in het leven hier op aarde? Prediker noemt alles *ijdelheid*. Het gaat voorbij.

Als je jong bent, maak je je daar niet zo druk om. Je leeft naar ‘de leuke dingen’ van het leven toe. Als kind maakte ik begin november vaak een aftelkalender. 27 november, pappa jarig; rond 5 december de pakjesavond, die extra gezellig was als opa en oma erbij waren; Kerstfeest van de Zondagsschool; 26 december, verjaardag van mijn zus en dan Oud en Nieuw, waarbij opa en oma ongeveer om het jaar ook aanwezig waren. Besepte ik toen dat die goede tijd voorbij zou gaan?

Als je wat ouder wordt, ontdek je steeds meer dat ‘alles zijn tijd heeft’. Dat de goede en fijne dingen in het leven ‘ijdel’ zijn. Nee, niet waardeloos, maar ‘vluchtig’. Ze kunnen daarom niet het fundament voor je leven zijn. Want vroeg of laat gaan ze voorbij.

Maar, zegt de profeet Jesaja ons, bij de HEERE is dat anders!

*“Want al zouden bergen wijken en heuvels wankelen,
Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken
en het verbond van Mijn vrede zal niet wankelen!
Zegt de HEERE, uw Ontfermer!”*

“Uw Ontfermer, vanaf ons prilste begin in de moederschoot”, belijdt David in *Psalm 139*. Sterker nog: “Al vóór onze geboorte!” Daarom zegt de Prediker: “Gedenk aan uw Schepper in de dagen van uw jeugd.” Leef je leven vanuit Hem, Die het leven geeft!

Zijn ontferming is ook niet voor ‘het even’, zolang onze levensbloem op aarde bloeit. In *Klaagliederen 3 vers 22 en 23* lezen we: “*Het is de goedertierenheid van de HEERE, dat wij niet omgekomen zijn, dat Zijn barmhartigheid niet opgehouden is! Nieuw zijn ze, elke morgen; groot is Uw trouw!*”

Ja, ook over de grens van de dood heen. Niet door onze ‘goede staat van dienst’, maar door het volbrachte werk van de Heere Jezus. Daarom roept Paulus ons in *2 Korinthe 5* toe:

*Namens Christus smeken wij: laat u met God verzoenen.
Want Hem Die geen zonde gekend heeft,
heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt,
opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem.
Als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping.
Het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden!*

Om te lezen, uit de Bijbel

Johannes 11 vers 1-46. Met een streep onder vers 25 en 26.

Marcus 9 vers 14-29. Laten we in de geloofsstrijd net zo eerlijk zijn als de vader van de maanzieke knaap. Bij de Heere Jezus zijn we aan het goede adres voor de overwinning van ons ongeloof.

Johannes 20 vers 24-31. Dit boekje is geschreven met het verlangen dat Johannes in vers 31 onder woorden brengt.

Psalm 103. Dat we met David mogen meezingen,
“*Loof de HEERE mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige Naam.
Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden!*”

18. Als je het niet begrijpt...

Bij het doorlezen van het boekje kwam er een herinnering boven uit de tijd van de lagere school, nu basisschool. Elk lokaal had een 'tussendeur' die openging als de leerkracht even weg moest. Zo kon er vanuit het andere lokaal een oogje in het zeil worden gehouden. Toen dat een keer gebeurde, zag ik op het schoolbord in dat andere lokaal sommen op het bord, waar ik niets van begreep... Het gaf iets van onrust.

Zoiets hebben de discipelen van Jezus in sterke mate ervaren toen Jezus hen op een dag vroeg: "Wie zeggen de mensen dat Ik ben?" De meesten dachten dat Hij een profeet was. Als Jezus vervolgens vraagt, "En wie zeggen *jullie* dat Ik ben?" blijkt dat zij beseffen dat Jezus méér is: Hij is de Christus!

Jezus zegt dat dit inderdaad zo is. Maar als Hij dan, bij wijze van spreken, de tussendeur van het lokaal opent en Hij hen meeneemt naar het vervolg van de lesstof, wat 'de Christus zijn' inhoud, begrijpen ze er niets van! Zij, en het volk, dachten dat Jezus als Koning zou gaan regeren en het volk zou verlossen van de bezetter.

Maar wat zegt Jezus nu? Dat Hij in Jeruzalem veel zou moeten lijden, verworpen zou worden door de godsdienstige leiders en gedood zou worden en na drie dagen opstaan. (Dat laatste hebben ze denk ik niet eens meer gehoord)

Petrus bestrafte Jezus, alsof *hij* de leraar was. Wat Jezus gezegd had, mocht beslist niet gaan gebeuren!

Maar vervolgens bestrafte Jezus Petrus: "*Ga weg achter Mij, satan, je bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen zijn!*" De satan wilde, via Petrus, Gods verlossingswerk dwarsbomen!

Pas na de opstanding gingen de discipelen begrijpen dat het sterven van Jezus geen mislukking was, maar Gods reddingsplan. En dat niet

alleen voor het volk Israël, waaruit Hij geboren was, maar voor wereldwijd!

In 1 Petrus 2 vers 19-25 schrijft Petrus erover: Jezus stierf aan onze zonden. Daardoor is er voor ons genezing van het kwaad.

Mogelijk voelen ook wij ons onrustig in een wereld waarin onrecht en geweld, maar ook 'ik-gerichtheid' en prestatiedruk toenemen. We begrijpen het niet. Als Jezus de Vrededorst genoemd wordt, waar blijft die Vrede dan?

Jezus vertelde echter vóór Zijn sterven al, dat de wereldsituatie steeds slechter zal worden door de strijd tegen het verlossingswerk van de HEERE. Maar ook, dat het Evangelie van het Koninkrijk in heel de wereld gepredikt zal worden tot een getuigenis voor alle volken; en dat dan het einde zal komen. (*Mattheüs 24 vers 1-14*)

In die tijd leven wij. Met een voorbeeld uit de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog zouden we kunnen zeggen dat Jezus' sterven en opstanding de D-day is. De beslissende slag voor de overwinning was behaald. Na deze dag was er echter nog veel strijd nodig voordat de V(victory)-day, de dag van de overwinning, aanbrak.

De dag van Jezus' terugkomst is de dag van de Overwinning. Dan is satans macht totaal verbroken en zal er Vrede zijn, voor eeuwig.

Om te lezen, uit de Bijbel

Marcus 8 vers 27-38. Hier lezen we het gesprek dat Jezus met Zijn discipelen had over wie Hij is, en wat er zou gaan gebeuren.

Jezus maakt duidelijk dat als je Hem volgt, je je eigen ideeën moet loslaten omdat alleen Zijn Weg Leven geeft. Dat kan vervolging met zich meebrengen, (zoals we al zagen), maar Jezus zegt: Wees niet bevreesd voor hen die het lichaam doden en daarna niets meer kunnen doen. (*Lukas 12 vers 4*) Je bent veilig in Jezus geborgen.

Lukas 19 vers 28-44. Hoe Jezus als Koning Jeruzalem werd binnengehaald.

19. Laat je maar vallen!

Daar hing ik dan. Mijn handen geklemd aan de bovenkant van de muur. Mijn benen bungelend boven de grond...

Ik had natuurlijk kunnen omlopen en via de trap naar beneden kunnen gaan... Maar ik was de andere jongens gevolgd, die zich via de muur naar beneden lieten zakken.

Daar hing ik dus... Mezelf weer optrekken, kon ik niet. Maar ik durfde ook niet los te laten...

Is het geestelijk vaak ook niet zo?

Als alles voor de wind gaat, dan voelen we ons sterk. Maar als de situatie ons uit handen glipt, hoe dan ook... Voelen we ons dan niet vaak 'bungelen'?

We kunnen onszelf niet optrekken. Maar we durven ook niet los te laten. Want wat zal er dan gebeuren?

Hoor de stem van Jezus in Mattheüs 11 vers 28-30:

*“Kom naar Mij toe,
allen die vermoeid en belast zijn,
en Ik zal u rust geven.
Neem Mijn juk op u en leer van Mij,
dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart;
en u zult rust vinden voor uw ziel;
want Mijn juk is zacht
en Mijn last is licht.”*

Om bij het beeld te blijven, de Heere Jezus staat onder ons 'bungelende' mensen en roept ons toe: “Houd je maar niet langer (krampachtig) vast aan je eigen houvast. Laat het los. Laat je maar vallen. Ik zal je opvangen.”

Met dat 'je laten vallen in Jezus' armen', begint feitelijk het bouwen en vertrouwen op het Fundament: Jezus Christus, waar we in het slot van de Bergrede over lezen. (zie hoofdstuk 1)

Je stapt zelf van de troon, en laat Hem jouw Koning zijn. Je gaat niet meer op je eigen ideeën af, maar luistert, en blijf luisteren, naar Zijn stem. Dat dit belangrijk is, ontdekken we bij de discipelen.

Als het aan ons mensen zou liggen, was het een verloren zaak. Denk aan de menselijke vredesbesprekingen waarbij er vaak een deal gesloten wordt tussen goed en kwaad omdat we het kwaad er niet onder kunnen krijgen.

De Shalom (vrede) van de HEERE is echter gaaf. We mochten het lezen: De HEERE is trouw en barmhartig en Jezus is Overwinnaar!

Met het bouwen op Zijn Fundament, kun je nooit te vroeg beginnen! En de kracht ervoor? *“Die moeten we niet zoeken in onszelf, maar in Christus”,* zo schrijft Paulus. (2 Korinthe 12 vers 9 en 10)

Zo mogen wij al bouwend, door hoogte- en dieptepunten heen, met David *Psalm 23* leren zingen, en mogen wij ter bemoediging en vertroosting weten wat we lezen in *Deuteronomium 33 vers 27*:

*“De eeuwige God is voor u een woning,
en onder u zijn eeuwige armen;
Hij verdrijft de vijand voor u uit,
en zegt: Vaag hem weg!”*

*“De God nu van alle genade,
Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid
in Christus Jezus,
Hij Zelf moge u na een korte tijd van lijden
toerusten, bevestigen, versterken en funderen.
Hem zij de heerlijkheid en de kracht
in alle eeuwigheid. Amen.”*

1 Petrus 5 vers 10 en 11